

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/175/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7216205812
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Bodnárová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7216205812.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Bodnárovej a sudkýň JUDr. Dany Popovičovej a JUDr. Táne Veščičikovej v spore žalobcu: Stavebné bytové družstvo II. Košice, so sídlom Košice, Bardejovská 3, IČO: 00 17 12 04, proti žalovanej: U. P., A.. XX.X.XXXX, W. O., P.S. XX, zast. P. Y.. S. P., W. O., P. XX, o 293,71 eur s prísl., o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Košice II č.k. 25C/143/2016-161 z 10.1.2017 takto

rozhodol:

O d m i e t a odvolanie proti výroku, ktorým v prevyšujúcej časti úrokov z omeškania bolo konanie zastavené.

P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku o povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi istinu 293,71 eur.

M e n í rozsudok vo výroku o povinnosti žalovanej zaplatiť úrok z omeškania tak, že zaväzuje žalovanú zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 293,71 eur od 12. 5. 2016 do zaplataenia do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

V prevyšujúcej časti žalobu o zaplataenie úroku z omeškania z a m i e t a.

Z r u š u j e rozsudok vo výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia v r a c i a vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

o d ō v o d n e n i e :

1. Okresný súd Košice II (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) rozsudkom zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi 293,71 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,5 % ročne zo sumy 231,34 eur od 4.7.2013 do zaplataenia, s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 62,37 eur od 12.5.2016 do zaplataenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti úrokov z omeškania konanie zastavil a žalobcovi priznal voči žalovanej právo na náhradu trov konania.

2. Rozhodol tak o nároku žalobcu na zaplataenie nedoplatku za vyúčtované plnenia spojené s užívaním bytu za r. 2012 vo výške 231,34 eur a za r. 2013 v výške 62,37 eur.

3. Vychádzal zo zistenia, že žalobca v konaní predložil Zmluvu o výkone správy uzavretej medzi ním ako správcom a vlastníkmi bytov a nebytových priestorov bytového domu na ulici P. XX-XX O., v zmysle ktorej vykonal vyúčtovanie nákladov za dodané služby a poskytnuté plnenia spojené s užívaním bytu Č.. XX A. P. XX Q. O., vystavené na meno G.. F. P., z ktorého vyplýva nedoplatok na vyúčtovaných plneniach za rok 2012 - 231,34 eur, ktoré bolo doručované na adresu G.. F. P., zásielka bola dňa 28.5.2013 uložená na pošte a 28.6.2013 vrátená odosielateľovi, keďže adresát na uvedenej nebol zastihnutý a a v lehote si ju

nevyzdvihol. Vyúčtovanie za rok 2013, z ktorého vyplýva nedoplatok vo výške 62,37 eur, bolo doručené žalovanej dňa 16.5.2014. Žalovanej platobný rozkaz so žalobou a s prílohami bol doručený 26.4.2016.

4. Ďalej vychádzal zo zistenia, že podľa výpisu z LV č. XXXXX z Katastra nehnuteľností predloženého žalobcom, žalovaná nadobudla byt č. XX A. P. XX Q. O. v podiele 1 na základe Zmluvy o prevode bytu zo dňa X.X.XXXX a v podiele 1 na základe osvedčenia o dedičstve 39D 499/2012. Z obsahu osvedčenia o dedičstve 39D 499/2012, ktoré nadobudlo právoplatnosť 27.5.2013, zistil, že polovicu nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXXXX, W. Č. XX v bytovom dome číslе vchodu XX A. P.Á. Q. O. spolu so spoluvlastníckym podielom k spoločným častiam a spoločným zariadeniam bytového domu, nadobudla žalovaná po poručiteľovi G.. F. P.. Žalovaná listom z XX.X.XXXX žiadala o zmenu vlastníckych práv, k čomu pripojila príslušné doklady a žiadala o uskutočnenie mimoriadneho odpočtu, resp. návrhu spôsobu zistenia skutočného stavu využitých médií za posledné obdobie, nakoľko v období medzi nadobudnutím dedičstva a potvrdením o nadobudnutí dedičstva dedičia po poručiteľovi nekonali spoločne a nerozdielne.

5. Po právnom posúdení veci podľa § 8, § 8a ods. 1,2, § 8b ods. 1,2 zák. č. 182/1993 Z.z., vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu, mal preukázané, že žalovaná bola od r. 2012 až ku dňu smrti poručiteľa G.. F. P., S. O. X.X.XXXX bezpodielovou spoluvlastníčkou bytu č. XX A. P. XX Q. O. a od dňa smrti poručiteľa G.. F. P. E. X.X.XXXX výlučnou vlastníčkou predmetného bytu. Konštatoval, že v zmysle Zmluvy o výkone správy uzatvorenej medzi vlastníkmi bytu a nebytových priestorov v bytovom dome na P. XX Q. O. uzavretej so správcom - žalobcom sa žalovaná ako bezpodielová spoluvlastníčka zaviazala uhrádzať ročné vyúčtovanie nákladov za služby a poskytnuté plnenia do 15 dní od doručenia vyúčtovania, pričom žalobca ako správca predmetného bytu mal povinnosť v zmysle zmluvy o výkone správy vykonať ročné vyúčtovanie za služby a plnenia spojené s užívaním bytu do 31.5. bežného roka za rok predchádzajúci. Dospel k záveru, že žalovaná nadobudnutie vlastníckeho podielu po zosnulom G.. F. P. oznámila žalobcovi až po dátume, kedy žalobca, ako správca bytu, bol povinný vykonať vyúčtovanie plnení spojených s užívaním bytu za rok 2012, pričom porušila povinnosť v zmysle čl. V bodu 7 Dodatku č. 4 k Zmluve o výkone správy, podľa ktorého mala bezodkladne oznámiť správcovi bytu skutočnosti rozhodujúce pre vypracovanie rozúčtovania nákladov v dome. Uzavrel, že žalobca vykonal vyúčtovanie plnení spojených s užívaním bytu za rok 2012 v súlade s čl. V bodu 7 a čl. VIII bodu 7 Zmluvy o výkone správy a postupoval v súlade s § 8a ods. 2 Zákona č. 182/1993 Z.z., nakoľko žalovaná neumožnila vyúčtovanie plnení spojených s užívaním bytu za rok 2012 podľa skutočnej spotreby, keďže nesprístupnila ako bezpodielová spoluvlastníčka (po smrti manžela ako výlučná vlastníčka) byt na odpočítanie stavu médií žalobcovi - správcovi bytu. Námietku žalovanej, že jej nebolo doručené vyúčtovanie plnení spojených s užívaním za roky 2012 a 2013, čo má vplyv na uplatnenie jej hmotných práv, napr. na právo reklamácie považoval za právne irelevantnú, keďže spolu so žalobou žalovanej bolo doručené aj predmetné vyúčtovanie plnenia spojené s užívaním bytu v jej vlastníctve a žalovaná ani v priebehu tohto konania nenamietala správnosť vyúčtovaných plnení spojených s užívaním bytu za rok 2012 a 2013, okrem už uvádzanej skutočnosti, že žiadala vykonať vyúčtovanie podľa ňou nameranej spotreby. Zdôraznil, že nepreukázala relevantné dôkazy, pre ktoré nesprístupnila byt v jej vlastníctve na vykonanie odpočtu stavu tepla, studenej a teplej vody. Okolnosť, že byt aj so synom neužívala podľa názoru súdu nie je dôvodom vylučujúcim sprístupnenie bytu. Uzavrel, že žalobca pri vyúčtovaní plnení spojených s užívaním bytu za rok 2012 postupoval v súlade so Zmluvou o výkone správy, preto žalovanej vznikla povinnosť uhradiť nedoplatky za vyúčtované plnenia spojené s užívaním bytu v jej vlastníctve, preto ju zaviazal na plnenie nedoplatku žalobcovi ako je uvedené vo výroku rozsudku. Vychádzajúc z § 517 ods. 2 OZ, § 3 vl. nar. SR č. 87/1995 Zb. z. konštatujúc, že žalovaná porušila povinnosť oznámiť úmrtie poručiteľa - pôvodného bezpodielového spoluvlastníka - dospel k záveru, že žalobca správne doručoval vyúčtovanie za rok 2012 na adresu G.. F. P., ktoré sa považuje za doručené, ak si dňom uplynutia lehoty na uloženie zásielky na pošte vlastníka zásielku neprevezme, pričom bola predložená kópia poštovej doručky, z ktorej vyplýva uloženie zásielky - Vyúčtovania za rok 2012 na pošte 28.5.2013, lehota na vyzdvihnutie zásielky na pošte uplynula 15.6.2013, 15-dňová lehota na plnenie nedoplatku vyúčtovania za rok 2012 tak uplynula 30.6.2013. Preto sa žalovaná dostala do omeškania s úhradou nedoplatku za rok 2012 od 1.7.2013, keďže žalobca si uplatnil úroky od 4.7.2013, pričom žalovaná by sa dostala do omeškania s úhradou vyúčtovaného plnenia spojeného s užívaním bytu v jej vlastníctve za rok 2013 po uplynutí 15 dní od doručenia vyúčtovania (ktoré jej bolo doručené spolu so žalobou dňa 26.4.2016), 15-dňová lehota na plnenie jej uplynula dňa 11.5.2016 a od 12.5.2016 sa dostala do omeškania. Na základe toho zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania tak

ako bolo uvedené vo výroku tohto rozsudku. V prevyšujúcej časti úrokov z omeškania v súlade s ust. 145 ods. 2 C.s.p. konanie zastavil na základe späťvzatia tejto časti žaloby žalobcom.

5. O trovách konania rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1,2 C.s.p., keďže žalobca mal v konaní plný úspech súd rozhodol, že má voči žalovanej právo na náhradu trov konania.

6. Predmetný rozsudok napadla odvolaním v celom rozsahu žalovaná z dôvodu, že súd nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav. Navrhla zrušiť rozsudok v celom rozsahu. K tvrdeniu súdu, že bola výlučnou vlastníčkou bytu, k svojej námietke o tom, že nemôže v plnej miere zodpovedať za nesprístupnenie bytu k odpočtu médií, citovala časť odôvodnenia rozsudku NS SR sp.zn. 4Cdo/444/2013 a uviedla, že právna istota dediča k nadobúdanému majetku, teda singulárna sukcesia vzniká až po potvrdení dedičstva, právny názor súdu o výlučnom vlastníctve bytu od okamihu smrti poručiteľa spätne ako aj jej singulárnou sukcesiou k bytu je nesprávny a v rozpore s chráneným záujmom fyzických osôb. Uviedla, že predmetná pohľadávka vznikla v období keď sú z právnych úkonov týkajúcich sa vecí z dedičstva povinní aj oprávnení voči iným osobám všetci dedičia poručiteľa, ktorí doteraz dedičstvo neodmietli, spoločne a nerozdielne. Preto súd podľa nej nesprávne posúdil jej vyjadrenie o právnej nemožnosti uplatnenia dvoch titulov sukcesie v čase medzi nadobudnutím dedičstva a potvrdením nadobudnutia dedičstva, a to univerzálnou, ktorou sa nadobúdateľnými dedičstva stali okamihom smrti všetci delační dediči a singulárnou, ktorá vzniká až po právoplatnom nadobudnutí dedičstva, konkrétnemu dedičovi. Tak isto podľa nej súd nesprávne posúdil vyššie uvedenú ustálenú právnu normu pri otázkach sukcesie po poručiteľovi v období medzi nadobudnutím dedičstva a potvrdením nadobudnutia dedičstva nakoľko ide o chránené právo fyzickej osoby o zaručenie dedenia, ktoré vychádza z princípu ingerencie štátu pri nadobúdaní dedičstva, čím je chránené aj po skončení dedičského konania. Nesprávne súd prijal žalobu na právne vadnom princípe, ktorý nebral do úvahy právny stav, že okamihom smrti všetci delační dediči nedobodajú (zrejme nadobúdajú - poznámka odvolacieho súdu) majetok poručiteľa vrátane 1/2 vlastníckeho predmetného bytu po poručiteľovi čím vzniká nový právny stav až do právoplatnosti nadobudnutia dedičstva, ktorým sa určuje singulárny sukcesor k predmetnému bytu, ktorý znáša sigulárne len tie pohľadávky, ktoré vznikli po vzniku jeho singulárnej sukcesie. Podľa nej žalobca nemal právo si uplatňovať pohľadávky alebo plnenie povinností vzniknuté v období medzi nadobudnutím dedičstva a právoplatným nadobudnutím dedičstva od singulárneho dediča pretože neexistuje v tomto období právna istota, že bude reálny dedič alebo nadobúdateľ. Nesprávne sa súd stotožnil so správnosťou doručenia faktúr oprávňujúcich povinnosť žalovanej voči žalobcovi. Žalobca v konaní predložil vyúčtovanie nákladov za dodané služby a poskytnuté plnenia spojené s užívaním bytu vystavené na meno G.. F. P., z ktorého vyplýva nedoplatok na vyúčtovaných plneniach za rok 2012 vo výške 231,34 eur. Predmetná faktúra bola adresovaná zosnulému G.. F. P. po jeho úmrtí. I keď faktúra bola správne adresovaná, ale povinnosť jej plnenia nemohla byť uplatnená na ňu (žalovanú), nakoľko bola vystavená na jeho meno o.i. aj po zániku BSM. Ohľadne doručenia vyúčtovania za rok 2013, z ktorého vyplýva nedoplatok za uvedené obdobie vo výške 62,37 eur, už v konaní pred súdom namietala pravosť jej podpisu na doručenke. Poukázala na to, že súdu predložila osvedčenie o dedičstve z obsahu ktorého vyplýva, že polovicu nehnuteľnosti (bytu č. XX v bytovom dome vchodu č. XX A. P. J.. Q. O. spolu so spoluvlastníckym podielom k spoločným častiam a spoločným zariadeniam bytového domu), nadobudla po poručiteľovi G.. F. P.. Preto pokiaľ byt nebol sprístupnený k odpočtu stavu médií za rok 2012, nemôže byť za to v plnej miere zodpovedná.

7. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej navrhol rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. Súhlasil s právnym názorom súdu prvej inštancie, že žalovaná bola ku dňu smrti poručiteľa G.. F. P., S. O. X.X.XXXX bezpodielovou spoluvlastníčkou bytu č. XX A. P. XX Q. O., a odo dňa smrti poručiteľa výlučnou vlastníčkou, pričom jej právny vzťah k bytu je uvedený na LV č. XXXXX, O..Ú.. S., E. O.G. - N., O. G., z ktorého vyplýva, že nadobudla 1/2 bytu na základe Zmluvy o prevode bytu z X.X.XXXX, čo vyplýva z predchádzajúceho bezpodielového spoluvlastníctva manželov, ktorý nie je dotknutý konaním o dedičstve a 1/2 bytu na základe Osvedčenia o dedičstve. Poukazujúc na ust. § 144, §139 OZ, § 460 OZ, § 470 OZ a § 511 ods. 1 OZ uviedol, že podľa jeho právneho názoru tvrdenie žalovanej, že nezodpovedá za záväzky, či už zo zákona alebo zo zmluvy, súvisiace s vlastníctvom bytu č. XX v bytovom dome P. XX-XX Q. O., Q. P. XX, v období medzi smrťou poručiteľa a právoplatným rozhodnutím o dedičstve nemá právny základ. Mal za to, že nedoplatok na vyúčtovaní nákladov za dodané služby a poskytnuté plnenia spojené s užívaním bytu za rok 2012 vo výške 231,34 eur a za rok 2013 vo výške 62,37 eur, spolu teda vo výške 293,71 eur, sa žalovaná, ako bezpodielová spoluvlastníčka bytu, zaviazala uhradiť nedoplatok z ročného vyúčtovania nákladov za služby a poskytnuté plnenia

spojené s užívaním bytu do 15 dní od doručenia vyúčtovania v zmysle čl. VIII bod 9 Zmluvy o výkone správe uzatvorenej medzi vlastníkmi bytu č. 15 v bytovom dome so správcom SBD II Košice. Túto povinnosť si žalovaná nesplnila. Zdôrazňoval, že rozpočítavanie nákladov za dodávku SV, TÚV a ÚK za rok 2012 a rok 2013 bolo vykonané v súlade s Vyhláškou Úradu pre reguláciu sieťových odvetví (ďalej len "ÚRSO") č. 630/2005 a Vyhláškou ÚRSO č. 358/2009, ktorou sú stanovené pravidlá rozpočítavania množstva tepla dodaného na prípravu teplej úžitkovej vody a rozpočítavania množstva dodaného tepla. Pri vykonávaní odpočtov predmetný byt nebol sprístupnený, preto odpočet vodomera SV, TÚV a odpočty pomerových rozdeľovačov tepla neboli vykonané. Žalovaná si nesplnila povinnosť vyplývajúcu z § 11 ods. 9 zák. č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení neskorších predpisov, neoznámila úmrtie bezpodielového spoluvlastníka, preto súhlasil s názorom súdu, že zásielka doručovaná na G.. F. P. sa považuje za doručení dňom uplynutia lehoty na uloženie zásielky na pošte, keďže neupovedomila bezodkladne správcu o smrti G.. F. P., ktorú si splnila až 1.7.2013. Ohľadne doručovania vyúčtovania za rok 2013 po spochybnení pravosti podpisu na doručení o doručení vyúčtovania za rok 2013 urobil späťvzatie žaloby v časti úrokov z omeškania a upravil svoj žalobný návrh tak, že navrhol súdu v časti úrokov z omeškania za neuhradenie riadne a včas nedoplatku na vyúčtovaní za rok 2013 rozhodnúť o povinnosti žalovanej uhradiť mu úroky z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 62,37 eur od 12.5.2016 do zaplata, t.j. uplynutím 15 dní odo dňa doručenia žaloby do zaplata. Vyjadrenie žalovanej, že jej nebolo doručené vyúčtovanie za rok 2012 a 2013 považoval za irelevantné, keďže spolu so žalobou jej predmetné vyúčtovanie nákladov bolo doručené a žalovaná ani v priebehu konania nenamietala správnosť vyúčtovaných plnení spojených s užívaním bytu za rok 2012 a 2013, okrem skutočnosti, že žiadala dodatočne po doručení právoplatného osvedčenia o dedičstve správcovi späť vykonať vyúčtovanie za rok 2012 podľa ňou nameranej spotreby, pričom nepreukázala v konaní relevantné dôkazy, pre ktoré nesprístupnila byt. Nesúhlasil s tvrdením žalovanej, že prvostupňový súd nedostatočne zistil skutkový stav, dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a nesprávne ich právne posúdil. Mal za to, že súd vykonaným dokazovaním náležite zistil skutkový stav a svoje rozhodnutie založil na skutkových zisteniach, ktoré z dokazovania vyplynuli. Vykonané dokazovanie následne vyhodnotil podľa stanovených zásad. Dôsledne rešpektoval predmet konania ním vymedzený, v odôvodnení rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Odôvodnenie spĺňa zákonné predpoklady a nemožno ho považovať za neodôvodnené a svojvoľné.

8. Žalovaná v písomnom vyjadrení k vyjadreniu žalobcu k jej odvolaniu uviedla, že trvá na odvolaní a odvolacom návrhu. Navrhla rozsudok zrušiť v celom rozsahu, keďže je v rozpore s elementárnymi princípmi práva. Opätovne uviedla, že namietala, že žalobca si nemal uplatniť pohľadávky vzniknuté v období medzi smrťou poručiteľa a nadobudnutím dedičstva na základe právoplatného osvedčenia o dedičstve. V odvolaní tvrdila, že síce nadobúda majetok späť, ale právnu zodpovednosť za majetok nadobúda až po potvrdení vlastníctva. Stanovisko žalobcu a právny názor súdu prvej inštancie je podľa nej skreslený a vymedzuje sa len na taxatívne vymedzenie zákona bez odbornej analýzy všetkých aspektov nadobudania dedičstva v aplikačnej praxi právneho systému Slovenskej republiky. Opätovne citovala časť odôvodnenia rozsudku NS SR sp. zn. 4Cdo/444/2013. Poukazovala na to, že z tohto rozhodnutia vyplýva, že právna istota dediča k nadobudnutému majetku teda singulárna sukcesia (nadobúda konkrétne určené právo) vzniká až po potvrdení dedičstva. Právny názor súdu o jej výlučnom vlastníctve od okamihu smrti poručiteľa späť ako aj jej singulárnou sukcesiou k bytu je nesprávny a v rozpore s chráneným záujmom fyzických osôb. Proces dedenia vychádza z princípu ingerencie štátu. Zdôrazňovala, že smrťou jedného z manželov, ktorých majetok je v bezpodielovom vlastníctve manželov, manželstvo zaniká, čím sa celý ich majetok stáva predmetom dedičstva. Je logické, že generálna sukcesia prechádza na všetkých dedičov, ktorých nemožno považovať za podielových vlastníkov ale za nerozdielných spoločníkov tak ako je to právne vymedzené len pre dedičské konanie. Proces dedenia vychádza z princípu ingerencie štátu a dedenie sa zaručuje čl. 20 od (1) Ústava SR. K okamihu smrti poručiteľa nemohol súd určiť za povinného voči žalobcovi len jedného dediča hoci v okamihu smrti poručiteľa bolo dedičov viac, ktorých vlastnícky pomer k predmetnému bytu bol súdom určený vo výške ich dedičského podielu. Osvedčenie o dedičstve určuje nie len uplatnenie hmotného nároku dedičov ale aj pomerný majetkový podiel na dedičstve do okamihu právoplatnosti nadobudnutia dedičstva.

9. Žalobca k stanovisku žalovanej uviedol, že vyjadrenie žalovanej neobsahuje žiadne relevantné skutočnosti a tvrdenia, ku ktorým by sa ešte nevyjadril. Žalovaná vo vyjadrení opakuje tie isté tvrdenia

ako sú uvedené v odvolaní. K tvrdeniam a námietkam žalovanej sa vyjadril v liste s označením „Stanovisko žalobcu k odvolaniu žalovanej“ z 13.3.2017 doručenom súdu 15.3.2017.

10. Z obsahu odvolania žalovanej vyplýva, že odvolanie podáva proti všetkým výrokom rozsudku súdu prvej inštancie, teda aj proti výroku, ktorým v prevyšujúcej časti úrokov z omeškanie bolo konanie zastavené z dôvodu späťvzatia žaloby.

11. Podľa § 359 C.s.p. odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

12. Výrok rozsudku, ktorým v prevyšujúcej časti úrokov z omeškanie konanie bolo zastavené, nemožno považovať za výrok, ktorým by bolo rozhodnuté v neprospech žalovanej. Keďže uvedeným výrokom nebolo rozhodnuté v neprospech žalovanej, je zrejmé, že žalovaná proti tomuto výroku nemôže podať odvolanie.

13. Vychádzajúc z vyššie uvedeného odvolací súd odvolanie žalovanej proti výroku, ktorým v prevyšujúcej časti úrokov z omeškania konanie bolo zastavené, v súlade s § 386 písm. b/ C.s.p. odmietol, keďže bolo podané neoprávnenou osobou.

14. Predmetom odvolacieho prieskumu bol iba výrok, ktorým bolo žalobe vyhovené a výrok o trovách konania ako výrok súvisiaci (ďalej len „rozsudok“).

15. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 C.s.p.) prejednal odvolanie žalovanej ako podané včas, oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 C.s.p. a contrario v rozsahu vyplývajúcom z § 379 a § 380 C.s.p., z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej je dôvodné iba čiastočne.

16. Rozsudok vo výroku o povinnosti žalovanej zaplatiť istinu 291,71 eur je vecne správny, preto ho odvolací súd v zmysle § 387 ods. C.s.p. potvrdil. Rozsudok vo výroku o povinnosti žalovanej zaplatiť úrok z omeškania podľa § 388 C.s.p. zmenil pretože v tejto časti neboli splnené podmienky ani na jeho potvrdenie ani na jeho zrušenie. Rozsudok vo výroku o trovách konania podľa § 389 ods. 1 písm. b/ C.s.p. zrušil a v rozsahu zrušenia vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

17. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 14.3.2018 o 9.25 hod., v pojednávacej miestnosti č. dv. 202/II. posch., pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 7.3.2018 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 219 ods. 3 C.s.p.

18. Z obsahu odvolania vyplýva, i keď to žalovaná výslovne neuvádza, že v odvolaní namieta odvolacie dôvody v zmysle § 365 ods. 1 písm. e/, h/ C.s.p. t.j., že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

19. Neúplnosť zistenia skutkového stavu (§ 365 ods. 1 písm. e/ C.s.p.) je v sporovom konaní odvolacím dôvodom len za predpokladu, že príčinou neúplných skutkových zistení bola okolnosť, že súd prvej inštancie nevykonal účastníkom navrhnutý dôkaz spôsobilý preukázať právne významnú skutočnosť (napr. preto že ho nepovažoval za rozhodujúci pre vec), avšak iba samotná okolnosť, že nevykonal dôkazy účastníkmi navrhnuté, nemôže byť v sporovom konaní spôsobilým odvolacím dôvodom. Z povahy veci vyplýva, že účastník, ktorý v odvolaní uplatní tento odvolací dôvod musí súčasne označiť dôkaz, ktorý hoci bol navrhovaný, nebol vykonaný a uviesť právne významné skutočnosti, ktoré hoci boli tvrdené, súd prvej inštancie nezisťoval, najmä preto, že ich nepovažoval za právne významné a ďalej, že vždy musí ísť len o skutočnosti a dôkazy uplatnené už v konaní pred súdom.

20. V odvolaní žalovaná síce namieta, že súd nedostatočne zistil skutkový veci, avšak v odvolaní neuvádza, resp. neoznačuje, ktorý dôkaz hoci ňou bol navrhnutý súd nevykonal a neuviedla právne významné skutočnosti, hoci boli tvrdené, súd prvej inštancie nezisťoval. Za takýchto okolností je potrebné mať za to, že tento odvolací dôvod nie je daný.

21. K odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p. odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal užiť alebo ak použil súd síce správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad. Odvolací súd dospel k záveru že uvedený odvolací dôvod vo vzťahu k rozhodnutiu vo veci samej nie je naplnený. Je naplnený iba vo vzťahu k výroku, ktorým bolo rozhodované o úroku z omeškania.

22. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v rozsahu dostatočnom pre úplne zistenie skutkového stavu, vykonané dôkazy hodnotil podľa § 191 C.s.p., z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver vo vzťahu k istine uplatneného nároku, pričom rozsudok v tejto časti aj náležite odôvodnil, preto odvolací súd rozsudok o povinnosti žalovanej zaplatiť istinu (vo veci samej) ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil.

23. Správne a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody rozsudku vo veci samej, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 387 ods. 2 C.s.p.). Ani odvolacie námietky žalovanej nemali vplyv na vecnú správnosť tejto časti rozsudku a nie sú spôsobilé privodiť jeho zmenu.

24. Na zdôraznenie vecnej správnosti rozsudku vo veci samej a k odvolacím námietkam žalovanej odvolací súd udáva:

25. Podľa § 460 OZ dedičstvo sa nadobúda smrťou poručiteľa.

26. Podľa § 470 ods. 1,2 OZ dedič zodpovedá do výšky ceny nadobudnutého dedičstva za primerané náklady spojené s pohrebom poručiteľa a za poručiťelove dlhy, ktoré na neho prešli poručiťelovou smrťou. Ak je viac dedičov, zodpovedajú za náklady poručiťelovho pohrebu a za dlhy podľa pomeru toho, čo z dedičstva nadobudli, k celému dedičstvu.

27. Z osvedčenia o dedičstve sp. zn. 39D/499/2012, Dnot 149/2012 z 27.5.2013 vyplýva, že v súlade s § 175l ods. 1,2,3 O.s.p. majetok, ktorý mal neb. G.. F. P. - poručiťel v čase svojej smrti s pozostalou manželkou - žalovanou v bezpodielovom spoluvlastníctve v rámci dedičského konania bol vyporiadany dohodou medzi pozostalým manželom a ďalšími dedičmi, na základe ktorej z majetku v bezpodielovom spoluvlastníctve do dedičstva bola zahrnutá polovica nehnuteľnosti vedená na LV č. XXXXX O.. Ú.. S., E. O.-N., ku ktorej pod B2 boli vedení poručiťel a pozostalá manželka ako bezpodieloví spoluvlastníci bytu č. 15, na 6 posch., bytového domu s vchodom č. XXX/XX, nachádzajúceho sa na ul. P. XX Q. O., spoluvlastníci ku spoločnými časťami a spoločným zariadeniam bytového domu vo výške podielu 1580/100 000-in, spoluvlastníci k parc. č. 2753, 2754, 2755, 2756 vo výške podielu 1580/100 000-in v hodnote 34.000,- eur. Je teda zrejmé, že polovica predmetnej nehnuteľnosti v rámci vyporiadania zaniknutého BSM s poručiťelom sa stala výlučným vlastníctvom žalovanej.

28. Ohľadne polovice predmetnej nehnuteľnosti zahrnutej do dedičstva, bola uzavretá medzi dedičmi dohoda na základe ktorej polovicu nehnuteľnosti vedenej na LV č. XXXXX O.. Ú.. S., E. O.-N. nadobudla pozostalá manželka U. P. bez povinnosti výplaty dedičských podielov ustupujúcim dedičom. Predmetné osvedčenie nadobudlo účinky právoplatného rozhodnutia dňa 27.5.2013.

29. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že dňom, kedy osvedčenie nadobudlo účinky právoplatného rozhodnutia, t.j. dňom 27.5.2013 nastali účinky predpokladané zákonom (§ 460 OZ) a žalovaná stala výlučnou vlastníčkou predmetného bytu, ale s účinkom odo dňa smrti poručiťela, t.j. od X.X.XXXX, keďže dedičstvo sa nadobúda ku dňu smrti poručiťela. Do X.X.XXXX byt bol v bezpodielovom spoluvlastníctve žalovanej a jej manžela G.. F. P.. Žaloba o zaplatenie nedoplatku za služby spojené s užívaním predmetného bytu za rok 2012 a rok 2013 bola podaná na súde dňa 2.3.2016, t.j. v dobe, kedy žalovaná už bola výlučnou vlastníčkou predmetného bytu. Neobstojí preto tvrdenie žalovanej, že žalobca nebol oprávnený podať voči nej žalobu lebo ako už bolo vyššie uvedené, ku dňu podania žaloby bola výlučnou vlastníčkou predmetného bytu. V rámci vyporiadania BSM jej pripadol spoluvlastnícky podiel k predmetnému bytu v rozsahu 1/2-ice, polovicu hodnoty k predmetnému bytu a na základe dohody dedičov nadobudla spoluvlastnícky podiel v rozsahu 1/2 k predmetnému bytu v hodnote 34.000,- eur bez povinnosti výplaty dedičských podielov ustupujúcim spoludedičom. Keďže dedičstvo sa nadobúda ku dňu smrti poručiťela, je teda zrejmé, že v čase vyčíslenia nedoplatku bola výlučnou vlastníčkou

predmetného bytu a tým aj pasívne legitimovaná. Samotná skutočnosť, že do ukončenia dedičského konania, v rámci ktorého bolo vyporiadavané aj zaniknuté BSM, do úvahy prichádzali aj ďalší dedičia, t.j. dcéra a dvaja synovia poručiteľa, okrem žalovanej pozostalej manželky, sama o sebe nie je rozhodujúcou pre posúdenie pasívnej legitimácie v spore vzhľadom na to, že dedičské konanie, ako už bolo vyššie uvedené, bolo ukončené v máji 2013, t.j. takmer tri roky pred podaním žaloby.

30. Keďže ako to vyplýva z osvedčenia o dedičstve čistá hodnota dedičstva bola vyčíslená na 134.991,02 eur, každý z dedičov dedil rovnakým dielom, t.j. na žalovanú pripadol diel 1/4 - vo výške 33.747,755 eur (134.991,02 eur : 4), pričom titulom dedenia zodpovedala za polovicu dlhov vzniknutých na predmetnom byte, keďže do dedičstva patrila polovica hodnoty predmetného bytu, čistá hodnota dedičstva podstatne prevyšuje výšku dlhu za nedoplatky na úhradách spojených s užívaním bytu pripadajúceho na podiel poručiteľa, preto v zmysle § 470 ods. 2 OZ zodpovedá za celý dlh svojho právneho predchodcu vzniknutého do jeho smrti, t.j. do X.X.XXXX a zodpovedá aj za druhú polovicu tohto dlhu ako bezpodielová spoluvlastníčka. Za dlh vzniknutý v období po X.X.XXXX zodpovedá ako výlučná vlastníčka bytu.

31. Neobstojí ani tvrdenie uvádzané v odvolaní, že jej právna zodpovednosť nemôže byť určená spätne. V danom prípade nedošlo k určeniu zodpovednosti spätne, pretože momentom smrti poručiteľa nadobudla dedičstvo v rozsahu ako to vyplýva z osvedčenia o dedičstve a tým vstúpila do práv a povinností svojho právneho predchodcu - poručiteľa. Skutočnosť, že k uzavretiu dohody o dedičstve došlo s odstupom času po smrti poručiteľa, nemá vplyv na správnosť záveru súdu prvej inštancie, že zodpovedá za dlhy poručiteľa. Navyše správny je aj záver súdu prvej inštancie, že predmetom tohto konania je aj dlh žalovanej, i keď nesprávne konštatoval, že ide o zodpovednosť za dlh v rozsahu 1/2-ice lebo v rámci vyporiadania BSM nadobudla vlastnícky podiel k predmetnému bytu v rozsahu 1/2-ice. Do zániku BSM bola žalovaná bezpodielovou spoluvlastníčkou bytu, z tohto spoluvlastníctva vyplýva aj jej zodpovednosť za dlhy viažúce sa k tomuto bytu za obdobie trvania bezpodielového spoluvlastníctva a po zániku BSM sa stala výlučnou vlastníčkou bytu, preto zodpovedá v celom rozsahu aj za dlhy vzniknuté do zániku BSM aj po zániku BSM, t.j. za dlhy vzniknuté a vyčíslené vo vyúčtovaní nákladov za dodané služby a poskytnuté plnenia s užívaním predmetného bytu za obdobie od 1.1.2012 do 31.12.2012 a od 1.1.2013 do 31.12.2013, bez ohľadu na to, či predmetný byt užívala alebo nie, prípadne, či predmetný byt užívali tretie osoby. Toto pochybenie totiž nemalo vplyv na správnosť rozhodnutia vo veci samej.

32. Za dôvodnú je však potrebné považovať odvolaciu námietku žalovanej voči výroku, ktorým bola zaviazaná zaplatiť úrok z omeškania vo výške 5,5% ročne zo sumy 231,34 eur od 4.7.2013 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 62,37 eur od 12.5.2016 do zaplatenia. Z obsahu spisu vyplýva, že vyúčtovanie nákladov spojených s užívaním predmetného bytu za rok 2012 bolo na adresu G.. F. P. doručované v máji 2013, t.j. v čase, keď už adresát G.. F. P. nežil, keďže zomrel X.X.XXXX, preto, bez ohľadu na to, že žalovaná si nesplnila oznamovaciu povinnosť, nemohli nastať účinky doručenia predmetného vyúčtovania uložením na pošte. Preto žalovanej nemohla uplynúť 15 dňová lehota na plnenie uplynutím 15-teho dňa po uplynutí lehoty na vyzdvihnutie predmetnej zásielky. V čase doručovania totiž adresát nemal spôsobilosť mať práva a povinnosti, keďže táto povinnosť smrťou zanikla (§ 7 ods. 2 OZ). Preto žalovaná sa mohla dostať do omeškania s úhradou vyúčtovaného plnenia spojeného s užívaním bytu až uplynutím 15 dní po doručení tohto vyúčtovania, ktoré jej bolo doručené v danom prípade spolu s doručením platobného rozkazu a žalobou na plnenie, t.j. po uplynutí 15 dní od 26.4.2016. Je teda zrejmé, že lehota na plnenie žalovanej uplynula 11.5.2016, teda dňom 12.5.2016 sa dostala do omeškania s plnením celého dlhu. Z uvedených dôvodov odvolací súd zmenil rozsudok vo výroku o povinnosti žalovanej zaplatiť úrok z omeškania tak, že ju zaviazal zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 293,71 eur od 12.5.2016 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a v prevyšujúcej časti žalobu o zaplatenie úroku z omeškania, t.j. v časti o povinnosti zaplatiť 5,05% ročný úrok z omeškania zo sumy 231,34 eur od 4.7.2013 do 11.5.2016 ako nedôvodnú zamietol.

33. Výrok o trovách konania bol v súlade s § 389 ods. 1 písm. b/ C.s.p. zrušený a v rozsahu zrušenia bola vec vrátená súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, keďže v tejto časti je rozsudok súdu prvej inštancie nepreskúmateľný, nie je totiž z odôvodnenia rozhodnutia zrejmé, v akom rozsahu zaviazal žalovanú na náhradu trov konania.

34. Po vrátení veci bude povinnosťou súdu prvej inštancie opätovne rozhodnúť o nároku na náhradu trov konania uvedením aj výšky nároku a rozhodnutie náležite odôvodniť tak, aby bolo preskúmateľné. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania bude potrebné rozhodnúť aj o trovách tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 C.s.p.).

35. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 posledná veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).